DE LA SPORT, LA PROFESIE

Ing. Dan Teodor Enescu *(YO7BKT), într-unul din momentele de răgaz dăruite radioamatorismului.*

Intr-o scrisoare semnată de dr. Corneliu Andrieş (Y08BOI) şi adresată inginerului Dan Teodor Enescu (YO7BKT) din Cimpulung se confirmă primirea medicamentului expediat de acesta în urma unui „apel general", datorită căruia **„problema oiţelor gospodăriei anexă a spitalului din Gîndinţi (jud. Neamţ) s-a rezolvat 100% iar promptitudinea procurării medicamentului a surprins pe toţi cei care nu ştiu încă ce înseamnă radioamatorismul".**

Intr-adevăr, e doar un exemplu, din atitea altele, despre utilitatea acestui sport care, spre deosebire de alte discipline nu se înfăţişează spectatorilor oricît de... spectaculoase i-ar fi performanţele. Radioamatorii, se ştie, „ies în bandă" în cămăruţa lor, cînd au puţin timp liber, de regulă seara. Aşa face cel mai adesea şi ing. Enescu, noua noastră cunoştinţă, dar — ca şi tovarăşul său de muncă Marius Toader (YO7BBE), de la I.M.M. — poate fi văzut la staţia colectivă a intreprinderii, iniţiind în tainele sportului undelor herţiene mulţi muncitori tineri.

În ce-l priveşte, tovarăşul... YO7BKT a îndrăgit radioamatorismul în anii studenţiei, aducînd în familie, în valiza sa de burlac, o staţie care „sărea" doar cît o lăcustă, acolo... S-a dus cu soţia în plimbare la Timişoara şi au vizitat un prieten făcut pe calea undelor. Acesta avea o staţie straşnică, la care lucra şi soţia lui. În drum spre casă, la inapoiere, Magda Enescu a dat verdictul la care soţul său rîvnea în tăcere : „Eu zic să faci un „ceare" şi să-ţi construieşti şi tu o staţie mai acătării". Şi a făcut. Intre satisfacţiile deosebite se numără legăturile cu Columbia, Japonia, S.U.A., Coasta de Fildeş, Insulele Reunion şi staţii norvegiene şi sovietice de dincolo de Cercul Polar.

Dar cele mai mari satisfacţii rămîn cele legate de creşterea unor noi generaţii de radioamatori din rîndul tinerilor din uzină. Dan Dumitrescu este cel mai bun dintre aceştia, ca radioamator şi electrician de întreţinere, după cum se poate afirma că cei care au deprins acest sport la staţia colectivă (YO7KFC) sînt acum şi printre cei mai buni electricieni şi electronişti ai întreprinderii, dovadă a caracterului aplicativ al acestui sport care contribuie direct la calificarea în unele profesii. Construcţia staţiilor personale nu mai e o problemă pentru foştii elevi ai ing. Enescu şi ai colegului său Toader şi dacă s-ar găsi mai multe piese s-ar construi multe staţii de emisie-recepţie. Cursurile continuă şi în curînd vor „ieşi" pe calea undelor alţi 10 radioamatori, aflaţi în curs de calificare. Iar numărul acestora va creşte odată cu primirea unui sediu pentru radioclubul orăşenesc, promis nu de mult de primarul oraşului. Şi printre viitorii radioamatori gazda noastră îl socoteşte şi pe Andrei, fiul său, în clasa a doua a şcolii generale. A învăţat să scrie, deci poate trece la învăţarea alfabetului Morse.. Manipulator şi generator de ton are în rest....

Mircea COSTEA

NOTES

CĂLĂRIA ARE NOROC

Călăria are noroc. E sportul cu literatura cea mai timpurie în limba română, începînd cu tratatul de „ipodromie" al lui D. M. Sturdza, de la 1847 sau cu statutele unor societăţi ecvestre de la Iaşi (1851) sau Bucureşti (1871). În anii noştri, după cele trei cărţi

ale lui Felix Ţopescu şi una a lui A.N. Popescu, apărute în editurile Sport-Turism şi Albatros, iată acum o nouă editură care dedică interesul său călăriei, editura Ceres, care a scos de sub teascuri, în frumoasă ţinută grafică, volumul **„Calul — prietenul meu"**, datorat colegului nostru Emanuel **Fântâneanu** şi tînărului istoric **Nicolae Şerbănescu.** Cu aceeaşi dragoste pentru cai şi călăreţi ca şi în operele precedente, cartea de faţă se constituie într-o sumară istorie a călăriei româneşti (gînd mărturisit încă din subtitlul lucrării). Rîvna autorilor este absolut meritorie în căutarea, descoperirea şi valorificarea sutelor, miilor de date care compun asemenea pagini de cronică hipică. După o primă sesime a cărţii consacrată trecutului mai îndepărtat şi mai apropiat, grosul volumului este rodul cercetării în contemporaneitate, din 1947, de la intemeierea Federaţiei equestre române, pînă în zilele noastre, trecînd cronologic prin toată gama de performanţe a călăreţilor noştri la Jocurile Olimpice, la campionatele balcanice (prezentate cu lux de amănunte), la marile concursuri internaţionale şi autohtone. Volumul se încheie cu un bogat capitol de palmarese şi se bucură de un preţios corp imagistic (coala de fotografii). Călăria, iată, are noroc nu numai cu tiparniţele, ci şi cu autorii, pentru că şi la această carte a găsit doi vrednici, inimoşi îndrăgostiţi de sportul ecvestru, care-i fac cinste. **(vib.)**

OAMENI ENTUZIAŞTI ŞI PASIONAŢI

Infiinţată în anul 1974 din iniţiativa instructorului voluntar Andrei Fazekaş (cîndva alergător nelegitimat), secţia moto Electro aparţinînd Intreprinderii de aparataj electric auto şi motoare electrice din Sf. Gheorghe a parcurs un drum cu multe şi frumoase succese. Opt începători, cărora li s-au alăturat an de an alţi băieţi dornici de afirmare, avînd la dispoziţie, pentru pregătirea maşinilor, un atelier improvizat lîngă garajul întreprinderii au pornit la muncă.

Iată succint palmaresul celor mai sîrguincioşi alergători pregătiţi de frezorul Andrei Fazekaş, de doi ani antrenor calificat în urma absolvirii cursurilor organizate de federaţia de specialitate: electricianul Francisc Fodor, vicecampion de motocros la tineret în 1980 şi campion republican de regularitate şi rezistenţă în 1982; frezorul Eduard Laub, vicecampion de seniori la motocros în 1980, locul 2 la regularitate şi rezistenţă în 1982; Csaba Tompa, elev în clasa a IX-a la Liceul industrial de construcţii nr. 2, vicecampion de motocros la juniori I în 1981 şi campion naţional, cu maximum de puncte, în 1982 la clasa 50 cmc ; Istvan Mathe, elev în clasa a VIII-a la şcoala generală nr. 7, vicecampion de motocros în 1982, la aceeaşi clasă. **„Singur, ne-a explicat** Andrei Fazekaş, **nu aş fi putut ajunge la aceste rezultate. Am avut ajutorul permanent al conducerii întreprinderii şi al celor doi mecanici ai secţiei, frezorul Eduard Laub şi lăcătuşul Iosif Szabo, care ştiu să se apropie cu inima şi cu fapta de tinerii noştri motociclişti".** Emoţia de acum 8 ani cînd l-am întîlnit pentru prima oară printre antrenori la cursele de motocros nu-l părăseşte nici astăzi cînd ne vorbeşte despre perspectivele secţiei: **„În curînd ne vom muta în cele şase boxe care se amenajează sub tribunele noului stadion al întreprinderii, dotate cu instalaţiile necesare, sală de forţă şi grup sanitar. În urma mai multor trialuri, am selecţionat aproape 20 de tineri înzestraţi cu deosebite calităţi, de care veţi auzi în viitoarele campionate".**

Am aflat, de asemenea, că antrenorul Andrei Fazekaş, care a format primii campioni de motociclism ai judeţului Covasna, se ocupă cu suflet şi pasiune de viitorii performeri. El stă de vorbă pe îndelete cu părinţii acestora, ascultîndu-le părerile, cunoaşte îndeaproape preocupările tinerilor alergători, cărora le-a întocmit un fel de „fişă personală" începînd cu data naşterii şi terminînd cu folosirea timpului lor liber, nimic nefiindu-i indiferent acestui harnic căutător de talente.

Traian IOANIŢESCU

ODĂ TRIUMFALĂ ÎNCHINATĂ SPORTULUI

Pentru că se întîmplă rar, nu putem lăsa evenimentul să treacă fără să-l menţionăm cu plăcere : un poet publică o odă triumfală închinată sportului, *pe o pagină întreagă din revista* „România literară" *(nr. 49 din 2 decembrie). Poetul e cunoscutul nostru prieten* Tudor George-Ahoe, *iar oda* — „Supremul Epinikion", *dedicată clubului în care el însuşi a jucat rugby, Locomotiva-Griviţa Roşie, la jubileul de 50 de ani de la înfiinţare. Sînt 59 de strofe care ne cufundă în valurile tonifiante ale lumii olimpice de altădată, sînt splendide imagini evocatoare pogorîte din vîrful stadionului de la Delphi către izvoarele Castaliei, dar mai ales există o memorabilă secţiune a epinikiei din care se naşte copleşitor, îmbolditor nu trupul, nu mitul lui Diagoras, ci spiritul său. Stăpîn pe imagistica unei lumi apuse, mişcîndu-se dezinvolt în universul toponimic, scormonind sensul legendelor olimpice,* Tudor George *oferă încă o dată sportului un omagiu literar pentru care trebuie să-i purtăm recunoştinţă. Il putem asigura că glasul său a fost auzit :*

Măcar de n-au vrut zeii să am flăcăi de-un sînge
Şi-n locul meu urmaşul titanic nu-l vedeţi,
Sudoarea ce-am trudit-o şi vlaga mi le-or strînge
Mlădiţele arenei, pleiadele de-atleţi !
Căci eu am fost rugbystul modernelor pancraţii,
Încrîncenat în sportul balonului oval,
Herakleene jocuri desfăşurînd prin spaţii,
Homericele lupte cinstindu-le egal !

ÎNCREDERE UNANIMĂ

(Urmare din pag. 1)

resurselor interne, a maşinilor, aplicarea celor mai noi şi mai economicoase tehnologii etc. – să declanşeze noi resorturi în conştiinţa făuritorilor de bunuri materiale şi spirituale, în vederea dezvoltării avîntului lor revoluţionar, patriotic, de înaltă responsabilitate socială. Stimulată de organele şi organizaţiile de partid, această amplă mobilizare a energiilor creatoare, cu înrîuriri pozitive asupra sporului avuţiei naţionale şi al bunăstării, oglindeşte din nou coeziunea puternică a maselor largi, a întregului popor în jurul partidului, adeziunea deplină la politica sa internă şi internaţională, încrederea unanimă în viitorul comunist al patriei. Şi oglindeşte, totodată, credinţa cetăţenilor patriei că forumul comuniştilor va prefigura, prin hotărîrile ce vor fi adoptate, noi şi importante căi spre prosperitate, spre culmile civilizaţiei şi progresului.

În zilele premergătoare Conferinţei Naţionale, ataşamentul şi dragostea tuturor oamenilor muncii faţă de partid şi de secretarul său general, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, şi-au găsit, o vie expresie în numeroase manifestaţii cultural-artistice şi sportive care s-au constituit într-un larg şi vibrant omagiu, într-un prinos de recunoştinţă pentru impresionantele realizări, din ultimele două decenii mai ales, obţinute de poporul nostru, pentru viaţa nouă de care se bucură azi toţi cetăţenii patriei – români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi – pentru condiţiile deosebite de muncă şi învăţătură, de odihnă şi recreare asigurate tuturor cetăţenilor patriei.

Sportivii şi iubitorii de sport care au luat parte la manifestaţiile omagiale, organizate pretutindeni în ţară, şi-au exprimat gratitudinea faţă de partid, faţă de secretarul său general, pentru grija permanentă, concretă acordată mişcării noastre sportive. Ei ştiu că datorită acestor preocupări statornice activitatea de educaţie fizică şi sport a ajuns activitate de interes naţional, că indicaţiile şi orientările tovarăşului Nicolae Ceauşescu au permis dezvoltarea fără precedent a acestui domeniu, că marea competiţie naţională „Daciada", iniţiată de însuşi secretarul general al partidului, a făcut ca milioane de tineri şi vîrstnici să se bucure de binefacerile exerciţiului fizic, ale sportului şi turismului, să-şi întărească sănătatea şi puterea de muncă, să se dezvolte şi să capete şi pe terenul de sport alese însuşiri morale. „Ampla operă de construcţie socialistă în care este angajată România reclamă imperios ca cetăţenii patriei noastre, oamenii muncii – care constituie, de fapt, principala forţă de producţie a societăţii – să aibă un nivel ridicat de pregătire profesională şi politică, o înaltă conştiinţă revoluţionară, calităţi morale superioare şi, totodată, o bună dezvoltare şi pregătire fizică, ca o condiţie esenţială a împlinirii multilaterale a personalităţii şi bunei integrări în viaţa socială. Putem spune, deci, că cerinţele dezvoltării actuale şi de perspectivă a societăţii noastre socialiste fac în mod obiectiv necesară creşterea rolului culturii fizice şi sportului în procesul educaţiei socialiste şi formării omului nou, în întărirea sănătăţii şi vitalităţii naţiunii noastre, în asigurarea condiţiilor ca poporul român, tineretul patriei, să crească viguros şi sănătos.

Pornind de la toate acestea, partidul nostru, în cadrul politicii sale generale, acordă o mare atenţie educaţiei fizice şi sportului, asigură condiţii ca aceasta să capete o tot mai mare dezvoltare, să cuprindă, practic, întregul popor", arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu în Mesajul adresat Conferinţei pe ţară a mişcării sportive din martie a.c., document de cea mai mare însemnătate pentru activitatea din acest domeniu, pentru toţi activiştii organelor şi organizaţiilor de masă şi obşteşti cu răspunderi şi atribuţii în mişcarea sportivă.

Cu aceeaşi recunoştinţă îşi îndreaptă gîndurile către partid astăzi, în ziua deschiderii lucrărilor Conferinţei Naţionale, beneficiarii condiţiilor materiale tot mai bune create sportului : frumoase stadioane şi săli de sport, majoritatea realizate în ultimii 10–15 ani, în linii arhitectonice atrăgătoare şi dotate cu aparatură modernă, constituind mîndria cetăţenilor din multe localităţi, bazine de înot şi patinoare, fermecătoare locuri de agrement în vecinătatea aşezărilor urbane, mii şi mii de baze simple puse la îndemîna iubitorilor de sport din întreprinderi, instituţii sau şcoli, locuri de joacă şi sport pentru cei mici în parcuri etc.

La rîndul lor, sportivii de mare performanţă au simţit întotdeauna grija părintească pe care conducerea partidului o manifestă constant pentru a li se crea cele mai bune condiţii de pregătire şi de învăţătură, astfel încît ei să se poată realiza deopotrivă în sport şi în viaţă. Eforturile lor de a face cinste culorilor româneşti în confruntările internaţionale la care participă – îndeosebi la Jocurile Olimpice, la Campionatele mondiale sau continentale au fost şi sînt răsplătite cu înalte distincţii ale ţării, cu onorurile care se cuvin muncii fără preget, talentului, abnegaţiei, dăruirii şi spiritului patriotic de care fac dovadă marii noştri campioni. Frumoasele succese obţinute de sportivii români în cele mai prestigioase întreceri din perioada premergătoare Conferinţei Naţionale a partidului – în primul rînd cele obţinute de fotbalul nostru, atît la nivelul reprezentativei naţionale, cît şi în cupele europene ale cluburilor – au fost dedicate cu dragoste şi entuziasm forumului comuniştilor, în faţa căruia se angajează să-şi sporească străduinţele pentru ridicarea prestigiului sportiv al patriei pe culmi tot mai înalte.